

121

Besluit van 11 maart 1978, tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (Stb. 1970, 536)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 2 december 1977, nr. RW 80122, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Overwegende dat het wenselijk is de in het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren neergelegde regeling met betrekking tot de vaststelling van het aantal inwonerequivalenten, dat als maatstaf dient voor de aanslag in de verontreinigingsheffing, te herzien;

Gelet op de artikelen 17, eerste lid, 18, eerste lid, 19, eerste en tweede lid, en 22, eerste lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;

De Raad van State gehoord (advies van 18 januari 1978, nr. 10);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van Verkeer en Waterstaat van 8 maart 1978, nr. RW15610, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (Stb. 1970, 536)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. Onder wijziging van de letteraanduiding voor de onderdelen h, i en j in i, j en k wordt na onderdeel g een nieuw onderdeel h ingevoegd, luidende:
h. hoofd: het hoofd van het bureau verontreinigingsheffing rijkswateren;

2. Onder wijziging van de letteraanduiding voor de onderdelen k en l in m en n, wordt na het onderdeel waarvan de letteraanduiding j is gewijzigd in k, een nieuw onderdeel l ingevoegd, luidende:

l. vervuilingswaarde: het aantal inwonerequivalenten, dat als maatstaf dient voor de berekening van de aanslag in de heffing;

3. In het onderdeel waarvan de letteraanduiding k is gewijzigd in m, worden de woorden «indien de vervuilingswaarde van het afvalwater daarvan volgens dit besluit minder dan tien inwonerequivalenten bedraagt» vervangen door: indien de vervuilingswaarde minder dan tien inwonerequivalenten is.

4. In het onderdeel waarvan de letteraanduiding l is gewijzigd in n, worden de woorden «de vervuilingswaarde van het afvalwater volgens dit besluit 10 inwonerequivalenten of meer bedraagt» vervangen door: de vervuilingswaarde tien inwonerequivalenten of meer is.

B

In artikel 8 wordt in plaats van «het hoofd van het bureau verontreinigingsheffing rijkswateren» gelezen: het hoofd.

C

De artikelen 12 tot en met 15 worden vervangen door de nieuwe artikelen 12 tot en met 15b, luidende:

Artikel 12

De vervuilingswaarde voor woningen is 3 inwonerequivalenten, met dien verstande dat, indien de woning op 1 januari van het heffingsjaar wordt bewoond door één persoon, de vervuilingswaarde voor die woning op 1 inwonerequivalent wordt gesteld.

Artikel 13

1. De vervuilingswaarde voor bedrijven of bedrijfsonderdelen wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 14, berekend met behulp van door meting en bemonstering verkregen gegevens met inachtneming van de in Bijlage I van dit besluit opgenomen voorschriften.

2. Voor de berekening van de in het eerste lid bedoelde vervuilingswaarde geschieden meting en bemonstering ieder etmaal van het heffingsjaar, behoudens het bepaalde in het derde lid.

3. Op verzoek van de heffingsplichtige, die aannemelijk maakt dat voor de berekening van de vervuilingswaarde kan worden volstaan met gegevens welke met behulp van meting en bemonstering in een beperkt aantal etmalen zijn verkregen, beslist het hoofd dat meting en bemonstering geschieden in afwijking van het bepaalde in het tweede lid. Het verzoek is met redenen omkleed en wordt ingediend bij het hoofd. De beslissing op het verzoekschrift wordt op de voet van artikel 25 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen genomen bij uitspraak. In zijn beslissing geeft het hoofd voorschriften met betrekking tot:

a. het aantal in het heffingsjaar gelegen, daartoe aangewezen tijdvakken waarin meting en bemonstering geschieden, hetzij ieder etmaal van dat aantal tijdvakken, hetzij een of meer daartoe aangewezen etmalen daarvan;

b. de wijze waarop de op de voet van letter a verkregen uitkomsten worden herleid tot het gemiddelde aantal inwonerequivalenten over een aldaar bedoeld tijdvak, onderscheidenlijk over het heffingsjaar;

c. het heffingsjaar of de heffingsjaren, ten aanzien waarvan die beslissing van toepassing is.

4. Zo lang een op de voet van het derde lid genomen beslissing niet onherroepelijk is komen vast te staan, dienen niettemin de daarin gegeven voorschriften te worden nagekomen.

Artikel 14

1. De voor de berekening van de vervuilingswaarde toe te passen correctie op het aantal inwonerequivalenten, dat op de voet van artikel 13 is berekend, geschiedt op de in de navolgende leden omschreven wijze.

2. Voor de berekening van de vervuilingswaarde over het heffingsjaar worden niet in aanmerking genomen de etmalen waarin het aantal inwonerequivalenten 50% of minder beloopt van het gemiddeld aantal inwonerequivalenten over dat jaar. Indien toepassing van de vorige volzin ertoe zou leiden dat minder dan 100 etmalen in aanmerking zouden worden genomen,

worden in afwijking van die volzin voor de berekening van de vervuilingswaarde in aanmerking genomen de 100 etmalen van het heffingsjaar, waarvoor de hoogste aantallen inwonerequivalenten zijn berekend.

3. Het hoogste gemiddelde aantal inwonerequivalenten over een tijdvak van vier aaneengesloten weken wordt als een piekbelasting aangemerkt, indien, zonder toepassing van het tweede lid, dat aantal het gemiddelde aantal inwonerequivalenten over het heffingsjaar overschrijdt:

a. zowel met ten minste 50 % van het gemiddelde aantal inwonerequivalenten over het heffingsjaar, als met ten minste 5000 inwonerequivalenten, dan wel

b. zowel met ten minste 25 % van het gemiddelde aantal inwonerequivalenten over het heffingsjaar als met ten minste 10 000 inwonerequivalenten.

4. In geval van een piekbelasting, als bedoeld in het derde lid, wordt de vervuilingswaarde gesteld op de som van:

a. vijf zevende gedeelte van de piekbelasting, nadat deze is verminderd met 5000 inwonerequivalenten, en

b. twee zevende gedeelte van het gemiddelde aantal inwonerequivalenten over het heffingsjaar.

5. Toepassing van het tweede onderscheidenlijk vierde lid blijft achterwege indien deze zou leiden tot berekening van een hogere vervuilingswaarde dan bij toepassing van het vierde onderscheidenlijk tweede lid.

Artikel 15

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 13 en onverminderd het bepaalde in artikel 15a, kan de vervuilingswaarde voor bedrijven of bedrijfsonderdelen worden berekend met toepassing van de in Bijlage II van dit besluit opgenomen tabel afvalwatercoëfficiënten, indien:

a. toepassing van die tabel niet leidt tot een vervuilingswaarde van meer dan 1000 inwonerequivalenten, dan wel – voor zover het in de tabel onder 5, 13b, 36a en 42 vermelde bedrijven of onderdelen daarvan betreft – niet leidt tot een vervuilingswaarde van meer dan 100 inwonerequivalenten, onverminderd het bepaalde in het tweede lid, en

b. berekening op de voet van de artikelen 13 en 14 niet zal leiden tot een vervuilingswaarde die zowel ten minste 25 % als ten minste 125 inwonerequivalenten hoger uitkomt dan bij de berekening met toepassing van die tabel.

2. Indien aannemelijk wordt gemaakt dat berekening van de vervuilingswaarde met toepassing van de in het eerste lid, aanhef, bedoelde tabel tot geen lagere uitkomst leidt dan die welke wordt verkregen bij berekening op voet van de artikelen 13 en 14, beslist het hoofd op verzoek van de heffingsplichtige dat de vervuilingswaarde wordt berekend met toepassing van de tabel.

3. Met betrekking tot het in het tweede lid bedoelde verzoek is artikel 13, vierde, vijfde en zesde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15a

1. De voor de berekening van de vervuilingswaarde toe te passen correctie op het aantal inwonerequivalenten, dat op de voet van artikel 15 is berekend, geschiedt op de in het tweede lid omschreven wijze.

2. Indien in het bedrijf of het bedrijfsonderdeel het aantal feitelijke productie- of werkdagen gedurende het heffingsjaar minder dan 365 is geweest, wordt voor de berekening van de vervuilingswaarde het op de voet van artikel 15 berekende aantal inwonerequivalenten vermenigvuldigd met een breuk waarvan:

a. de teller wordt gevormd door het getal 365, en

b. de noemer wordt gevormd door het aantal dagen waarop in het heffingsjaar feitelijk is geproduceerd of gewerkt, met dien verstande dat een aantal van ten minste 100 dagen in aanmerking wordt genomen.

Artikel 15b

Indien een openbaar lichaam aan de heffing is onderworpen wegens een aan dat lichaam uitgereikte verklaring van ongenoegzaamheid, worden bij de berekening van de vervuilingswaarde alleen in aanmerking genomen de afvalstoffen, schadelijke of verontreinigende stoffen waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat deze met behulp van daarvoor bestemde werken rechtstreeks zijn gebracht in het oppervlaktewater waarop de verklaring van ongenoegzaamheid betrekking heeft.

D

Onder vernummering van § 3 in § 2, vervalt in hoofdstuk 4 § 2.

E

In artikel 19, tweede lid, wordt onder letter c na de dubbele punt gelezen: het hoofd van de directie financieel-economische zaken en comptabiliteit van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat;

F

In artikel 20, tweede lid, worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. De eerste volzin wordt vervangen door: De heffing wordt geheven over het heffingsjaar dat gelijk is aan het kalenderjaar.
2. In de tweede volzin wordt «kalenderjaar» vervangen door: heffingsjaar.

G Artikel 24 vervalt

H

In bijlage I worden, onder wijziging van de letteraanduiding vóór de onderdelen C en D in B en C, de onderdelen A en B vervangen door:

A. Wijze van meting en bemonstering

1. De meting van de afvalwaterhoeveelheid zal geen grotere afwijkingen mogen vertonen dan 5 %. Zij kan geschieden zowel in de afvalwaterstroom als in het watertoevoersysteem van het bedrijf. In het laatste geval mag de afgevoerde hoeveelheid afvalwater niet groter zijn dan de toegevoerde hoeveelheid water.
2. De bemonstering zal zodanig moeten zijn dat een monster wordt verkregen, dat in voldoende mate representatief is voor de totale hoeveelheid afvalstoffen, welke gedurende het etmaal wordt afgevoerd.
3. De wijze van meting en bemonstering moeten, met een beschrijving van de daarvoor te gebruiken apparatuur, telkens vóór de aanvang van het heffingsjaar aan het hoofd van het bureau verontreinigingsheffing rijkswateren ter kennis worden gebracht, en wel voor de eerste maal vóór de aanvang van het heffingsjaar 1979.

In het onderdeel waarvan de letteraanduiding C gewijzigd in B wordt de verwijzing naar B vervangen door een verwijzing naar A.

In het onderdeel waarvan de letteraanduiding D is gewijzigd in C wordt de verwijzing onder I naar C1 en C3 vervangen door een verwijzing naar respec-

tievelijk B.1. en B.3. onder II wordt de verwijzing naar C.2. en D.1. vervangen door een verwijzing naar respectievelijk C.1. en B.2. en vervallen de laatste en de voorlaatste volzin.

I

Bijlage II wordt vervangen door een nieuwe Bijlage II welke bij dit besluit is gevoegd.

ARTIKEL II

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

2. Artikel I vindt voor het eerst toepassing over het heffingsjaar 1977, met uitzondering van:

a. de in onderdeel C opgenomen artikelen 13, derde, vierde, vijfde en zesde lid, en 15, tweede en derde lid, welke artikelleden voor het eerst toepassing zullen vinden met ingang van 1 januari 1978;

b. onderdeel E, dat voor het eerst toepassing vindt met ingang van 26 juli 1976.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 28 december 1977, Stb. 706.

Lech, 11 maart 1978

Juliana

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman

Uitgegeven de *achtentwintigste* maart 1978

De Minister van Justitie a.i.,
H. Wiegel

TABEL AFVALWATERCOËFFICIËNTEN

N.B. De in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënten zijn, rekening houdend met de voor de betreffende bedrijven gebruikelijke saneringsmaatregelen, vastgesteld op grond van berekening van het gemiddeld aantal inwonerequivalenten per etmaal – per in kolom 3 vermelde gewichts- of andere eenheid – over 365 dagen. Vaststelling van vervuilingswaarde ten aanzien van een bedrijf waarin sprake is van 250, of van een ander aantal, productie- of werkdagen geschiedt met toepassing van een correctie op de wijze als omschreven in artikel 15a, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren.

1	2	3	4
Nr.	Bedrijf	Eenheid waarop de in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënt betrekking heeft	Afvalwatercoëfficiënt
1.	Revisie- en onderhoudswerkplaatsen, zoals garages, spuitrijen en werkplaatsen voor trams, treinen en scheepsmotoren	100 mandagen ¹	1,4
2.	Aardappelmeelfabrieken	1000 kg aardappelen	0,89
3.	Aardappelverwerking, waarbij het afvalwater – alvorens te worden geloosd – door een goed functionerende bezinkinrichting wordt geleid: A. Voorgebakken patates frites: a. schrappen a' natschillen met stoom of loog a'' droogschillen met stoom of loog b. indien ook wordt geblancheerd – extra –	1000 kg aardappelen 1000 kg aardappelen 1000 kg aardappelen 1000 kg aardappelen	0,27 0,27 0,14 0,068
	Coëfficiënt a wordt vermenigvuldigd met 1,5 indien het afvalwater alleen wordt gezeefd ³ en met 4 indien het afvalwater onbehandeld wordt geloosd. Coëfficiënten a' en a'' worden vermenigvuldigd met 2 indien het afvalwater alleen wordt gezeefd en met 2,5 indien het afvalwater onbehandeld wordt geloosd. Op de coëfficiënt b wordt geen verhoging toegepast indien het afvalwater wordt gezeefd ³ of onbehandeld wordt geloosd.		
	B. Overige aardappelverwerkingen: a. verwerking tot chips b. uitsluitend schrappen	1000 kg aardappelen 1000 kg aardappelen	0,41 0,14
	Coëfficiënt b wordt vermenigvuldigd met 2,5 indien het afvalwater alleen wordt gezeefd ² en met 6,5 indien het afvalwater onbehandeld wordt geloosd.		
4.	Bierbrouwerijen a. zonder terughouden van hop en bostel b. met terughouden van hop en bostel	1000 kg bier 1000 kg bier	0,82 0,21
5.	Chemische industrieën ³	100 mandagen ¹	5,6
6.	Destructiebedrijven	1000 kg bruto gewicht te vernietigen materiaal	0,68
7.	Dorserijen van peulvruchten	1000 kg uitgangsprодукт	0,021

1	2	3	4
Nr.	Bedrijf	Eenheid, waarop de in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënt betrekking heeft	Afvalwatercoëfficiënt
8.	Fruitconservenfabrieken (incl. jamfabrieken)	1000 kg peren en aardbeien 1000 kg appels — indien geschild wordt en condens en passeer-afval wordt geloosd — indien wordt geschild en condens en passeer-afval niet wordt geloosd — indien niet geschild wordt en condens en passeer-afval niet wordt geloosd 1000 kg kersen, bramen, bessen en overige zachte vruchten	0,48 0,48 0,27 0,10 0,34
9.	Gasfabrieken	1000 kg uitgangsproukt	0,68
10.	Groenteconservenbedrijven, waarbij het afvalwater — alvorens te worden geloosd — door een goed functionerende bezinkinrichting wordt geleid		
	A. Bladgewassen:		
	a. andijvie	1000 kg	0,34
	b. boerenkool	1000 kg	0,34
	c. prei	1000 kg	0,27
	d. spinazie	1000 kg	0,34
	e. selderij	1000 kg	0,27
	B. Bolgewassen:		
	a. uien	1000 kg	0,41
	b. zilveruien:		
	b' uitsluitend wassen	1000 kg gewassen uien	0,10
	b'' uitsluitend schillen	1000 kg geschilde of 1100 kg gewassen uien	0,27
	b''' verwerking van geschild produkt tot zoet-zuur of zuur	1000 kg geschilde of 1100 kg gewassen uien	0,34
	c. overige bolgewassen	1000 kg	0,41
	Coëfficiënt b'' wordt vermenigvuldigd met 0,5 indien het afvalwater wordt gezeefd. ² Coëfficiënten voor alle bolgewassen worden verhoogd met 0,34 indien wordt gepekeld.		
	C. Koolgewassen:		
	a. verse zuurkool	1000 kg zuurkool	0,34
	a' zuurkool in maaltijdverpakking, mits en voor zover volle pekels als opgiets wordt gebruikt	1000 kg zuurkool	0,10
	b. overige koolsoorten	1000 kg	0,34
	Coëfficiënt b wordt verhoogd met 0,34 indien wordt gepekeld.		
	D. Peulvruchten:		
	a. doperwten	1000 kg	0,48
	b. droge peulvruchten	1000 kg	0,68
	c. snijbonen	1000 kg	0,27
	d. sperciebonen	1000 kg	0,14
	e. tuinbonen	1000 kg	0,27
	f. overige peulvruchten	1000 kg	0,21
	Coëfficiënten voor alle peulvruchten worden verhoogd met 0,34 indien het produkt wordt gepekeld.		
	E. Vruchtgewassen:		
	a. augurken	1000 kg	0,21
	b. komkommers	1000 kg	0,41
	Coëfficiënt a wordt verhoogd met 0,34 indien wordt gepekeld.		
	F. Wortel- en knolgewassen:		
	a. knolselderij	1000 kg	0,27
	b. overige knollen	1000 kg	1,10
	c. koolraap	1000 kg	0,34
	d. rode bieten	1000 kg	0,96
	e. wortelen	1000 kg	0,68
	e' wortelen (indien wordt drooggeschild)	1000 kg	0,55

1	2	3	4
Nr.	Bedrijf	Eenheid, waarop de in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënt betrekking heeft	Afvalwatercoëfficiënt
	G. Diversen:		
	a. asperges	1000 kg	0,14
	b. champignons en overige zwammen	1000 kg	0,41
	c. soepgroente	1000 kg	0,45
	Coëfficiënt b wordt verlaagd met 0,14 indien het afvalwater wordt gezeefd. ²		
11.	Groentewasserijen:		
	a. blad- en koolgewassen	1000 kg	0,14
	b. zilveruien	1000 kg gewassen uien	0,10
	c. wortelen (waspeen)	1000 kg	0,062
	d. knol- en wortelgewassen (exclusief waspeen)	1000 kg	0,55
12.	Gist- en spiritusfabrieken	1000 kg melasse	5,75
13.	Lak- en verffabrieken		
	a. niet in water oplosbare verven	1 m ³ gebruikt water	0,027
	b. in water oplosbare verven ³	100 mandagen ¹	5,6
	c. reinigen retouremballage	1 m ³ gebruikt water	0,27
14.	Leerlooierijen	zie onderaan deze bijlage	
15.	Limonadefabrieken en bottelarijen	1000 liter gefabriceerd produkt	0,14
16.	Lijmfabrieken	1000 kg beenderlijm	2,26
17.	Margarine-, vet- en spijsoliënfabrieken	1000 kg ruwe oliën en vetten	0,41
	indien uitsluitend olie wordt gewonnen door persen en/of wringen uit zaden	1000 kg gefabriceerd produkt	0,034
18.	Metaalindustrie, galvanische bedrijven, grafische bedrijven, metallurgische bedrijven	100 mandagen ¹	0,14
	a. te verhogen met:	1000 kg geloosd Fe ⁺⁺	2,05
	b. te verhogen, volgens berekeningsvoorschriften, met de vervuilingswaarde voor andere metalen		
	c. te verhogen, volgens berekeningsvoorschriften, met de vervuilingswaarde van bij het produktieproces vrijkomende zuurstofbindende stoffen, zoals cyanide, gluconaat, e.d.		
19.	Mouterijen	1000 kg gerst	0,10
20.	Papierindustrie	1000 kg papier uit houtslipsel of celstof 1000 kg papier uit ander materiaal	0,96 4,79
21.	Parfum- en cosmeticafabrieken	100 mandagen ¹	2,8
22.	Pelsbereidingsbedrijven	als leerlooierijen (zie onder 14)	
23.	Pindabrandrierijen	1000 kg uitgangsprодукt	0,46
24.	Pluimveeslachterijen:		
	Groep I, bedrijven – zonder pouletkokerij – met een watergebruik van minder dan 10 m ³ per 1000 kg geslacht gewicht (met goede voorzieningen voor het opvangen van bloed); zonder natte bewerkingen en/of nat transport van veren en slachtafval	1000 kg geslacht gewicht	0,14
	Groep II, bedrijven, met natte verwerking en/of nat transport van veren	1000 kg geslacht gewicht	0,27
	Groep III, bedrijven met pouletkokerij; bedrijven met nat transport van veren en slachtafval; bedrijven niet behorende tot groep I en groep II	1000 kg geslacht gewicht	0,48
25.	Poets- en smeermiddelenfabrieken	100 mandagen ²	2,8
26.	A. Slachterijen (excl. vleeswarenverwerking)		
	1. Varkens, mestkalveren, nuchtere kalveren	1000 kg geslacht gewicht	0,14

1	2	3	4
Nr.	Bedrijf	Eenheid, waarop de in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënt betrekking heeft	Afvalwatercoëfficiënt
	Deze coëfficiënt wordt verhoogd:		
	a. bij lozing van bloed met		0,27
	b. bij verwerking van magen en darmen met		0,10
	c. bij lozing van maag- en darminhouden en slijm met		0,10
	2. Runderen, schapen, geiten, graskalveren, paarden	1000 kg geslacht gewicht	0,24
	Deze coëfficiënt wordt verhoogd:		
	a. bij lozing van bloed met:		0,45
	b. bij verwerking van magen en darmen met:		0,17
	c. bij lozing van pensinhouden met:		0,55
	d. bij lozing van maag- en darminhouden en slijm met:		0,14
26B	Vetsmelterijen		
	a. droog proces	1000 kg uitgangsprodukt	0,068
	b. nat proces	1000 kg uitgangsprodukt	0,82
	c. nat proces (met terughouding van lijmwater)	1000 kg uitgangsprodukt	0,17
27.	Stijfjel- en zetmeelfabrieken	1000 kg uitgangsprodukt	1,85
28.	Strokkartonfabrieken	1000 kg karton	3,01
29.	Suikerfabrieken	1000 kg suikerbieten	0,17
	Indien uitsluitend afvalwater van condensatoren wordt geloosd	1000 kg suikerbieten	0,017
30.	Wolwasserijen	1000 kg ruwe wol	4,79
31.	Vatenwasserijen	1 m ³ gebruikt water	0,27
32.	Veeteeltbedrijven, maneges e.d., waarvan gier en/of mest op oppervlaktewater wordt afgevoerd	100 staldagen (onder één staldag wordt verstaan de periode van één etmaal gedurende welke één stuks vee aanwezig is)	
		voor één rund of paard bij volledige lozing	2,8
		voor één rund of paard bij lozing van gier	0,84
		voor één kalf, geit of schaap	0,28
		voor één varken bij volledige lozing	0,56
		voor één varken bij lozing van gier	0,28
		voor één stuks pluimvee	0,028
		voor één pelsdier	0,028
33.	Visconservenindustrie	1000 kg vis	1,16
34.	Vismeelfabrieken	1000 kg vis	2,05
35.	Vleeswarenbedrijven		
	a. hammen en schouders	1000 kg gefabriceerd produkt	0,068
	b. voorverpakt vlees	1000 kg gefabriceerd produkt	0,027
	c. overige vleeswaren	1000 kg gefabriceerd produkt	0,34
36.	Wasserijen		
	a. natwasserijen	1000 kg witgoed, uitsluitend van ziekenhuizen en hotels; lakenpakketten en oprolhanddoeken	0,21
		1000 kg witgoed, voor zover niet vallend onder een andere coëfficiënt	0,34
		1000 kg bontgoed, bedrijfskleding en hand- en keukendoeken uit verhuur	0,48
		1000 kg stijfjelgoed	0,75
	a' poetsdoekwasserijen ³	1000 kg wasgoed	3,42
	b. chemische wasserijen	100 mandagen ¹	0,14
	c. wassalons	1 m ³ gebruikt water	0,011
	d. kledingververijen	1 m ³ gebruikt water	0,021
37.	Zeemleerlooiërijen	1000 kg vers gewicht	12,33
38.	Zeepfabrieken	1000 kg zeep	0,34
	Indien onderloog wordt geloosd, te verhogen met:		1,92

1	2	3	4
Nr.	Bedrijf	Eenheid, waarop de in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënt betrekking heeft	Alvalwatercoëfficiënt
39.	Zuivelindustrie:		
	a. niet gesaneerde bedrijven	1000 kg ontvangen melk	0,062
		1000 kg ontvangen melk in ontvangststation	0,031
		1000 kg boter en boterconcentraat (uit boter)	2,05
		1000 kg boter (continu boterbereiding zonder wassen)	0,68
		1000 kg kaas	2,05
		1000 kg prod. in fles	0,16
		1000 kg melkpoeder (walsenpoeder)	0,82
		1000 kg melkpoeder (verstuivingstoren)	0,68
		1000 kg condens	0,21
		ijsbereiding per 1000 kg produkt	0,21
	b. gesaneerde bedrijven	1000 kg melkontvangst	0,031
		1000 kg boter	1,03
		1000 kg kaas	0,82
40.	Zwem- en badinrichtingen	100 mandagen ¹	2,8
41.	Onderwijsinstellingen, kazernes, ziekenhuizen, bejaardencentra, woonwagencentra, internaten etc.	1 m ³ gebruikt water	0,027
42.	De niet in deze tabel vermelde bedrijven ³	1 m ³ gebruikt water; bij afwezigheid van een watermeter	0,027
		100 mandagen ¹	0,14
	Coëfficiënten voor leerlooierijen (nr. 14 van de tabel)		
	Bewerking of soort leder	Gewicht, waarop coëfficiënt berekend wordt	Coëfficiënt per 1000 kg verwerkt produkt per jaar
	Uitzoeten/ontharen en kalken	+ vers gewicht	2,74
	Chroomlooiing	+ vers gewicht	0,48
	Plantaardige looiing		
	— in vaten	+ vers gewicht	0,48
	— in laven	+ vers gewicht	0,99
	Bewerking of soort leder	Gewicht, waarop coëfficiënt berekend wordt	Coëfficiënt per 1000 kg verwerkt produkt per jaar
	Af: teruggewonnen haar	— drooggewicht	29,5
	Split: Chroomgelooide huiden en vellen in wetblue	+ schaaft	0,48
	chromschaafsel	of persgewicht	
	chromschaafsel	—	
	Gepikkelde split plantaardig of chroomgelooid	+ pikkelgewicht of —	0,55
	Gekalkte/gezouten split plantaardig of chroomgelooid	+ gezouten of —	0,68
	Gelooid vellen in «crust» Kleindiervellen	+ drooggewicht of	1,10

¹ Onder één mandag wordt verstaan de periode van één etmaal gedurende welke één persoon gedurende de normale arbeidstijd van circa 8 uren aanwezig is. Onder een persoon wordt verstaan, elke in het bedrijf werkzame persoon, zoals de eigenaar, de werknemer, de uitzendkracht, etc.

² Onder zeven wordt verstaan het leiden van het afvalwater door een zeefinrichting waarin een zeef aanwezig is met openingen kleiner dan 2 mm, die goed functioneert.

³ Voor deze bedrijven geldt de in artikel 15, eerste lid, onder a, van het Uitvoeringsbesluit
voorzien beperking, dat berekening met toepassing van de tabel slechts kan geschieden indien
dit niet leidt tot een vervuilingswaarde van meer dan 100 inwonerequivalenten.

Behoort bij Koninklijk besluit van 11 maart 1978, (Stb. 121)

Mij bekend,

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman

NOTA VAN TOELICHTING

1. De strekking van dit besluit is in hoofdzaak de herziening van de bepalingen van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren – nader te noemen het Uitvoeringsbesluit – welke betrekking hebben op de berekening van het aantal inwonerequivalenten dat als maatstaf dient voor de aanslag in de verontreinigingsheffing en op de bevoegdheid om op dat aantal inwonerequivalenten correctiefactoren toe te passen.

2. De directe aanleiding tot deze herziening is de wijziging van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wet van juni 1977, Stb. 1977, nr. 413), waarbij, in verband met het arrest van de Hoge Raad van 22 december 1976 (BNB 1977/50, N.J. 1977/114) waarbij artikel 15 van het Uitvoeringsbesluit onverbindend werd geoordeeld, de artikelen 18 en 19 van die wet zijn aangevuld. Bij die wetswijziging is niet alleen uitdrukkelijk de bevoegdheid vastgelegd van het hoofd van het bureau verontreinigingsheffing rijkswateren – nader het hoofd te noemen – om in verband met een bepaalde wijze van lozen correcties toe te passen, maar ook dat de wijze waarop die correcties worden toegepast nadere regeling zal vinden bij een algemene maatregel van bestuur. De nieuwe regeling (artikelen 12 tot en met 15b) is op dit punt veel meer uitgewerkt dan de tot nu toe geldende regeling in het Uitvoeringsbesluit. Zo voorzag laatstbedoelde regeling in de artikelen 14 en 15 in de bevoegdheid correctiefactoren toe te passen, doch liet zij de wijze waarop dit diende te geschieden geheel ter beslissing over aan het hoofd bij vaststelling van de aanslag. Ook in een ander opzicht is de nieuwe regeling (artikel 13) meer uitgewerkt dan de oude regeling. Deze laatste noemde in artikel 12 twee onderscheiden mogelijkheden om tot berekening van de vervuilingsswaarde te komen, nl. die met behulp van meting en die met toepassing van de tabel afvalwatercoëfficiënten (bijlage II van het Uitvoeringsbesluit). Artikel 12 gaf evenwel geen uitsluitel omtrent de vraag wanneer de ene dan wel de andere methode moest worden gevolgd. Wel beperkte bijlage II de toepassingsmogelijkheid van de tabel in die zin, dat de aangifte van een met behulp van de tabel berekende vervuilingsswaarde boven een bepaalde grens (1000 inwonerequivalenten) slechts kon geschieden met goedkeuring van het hoofd.

3. De nieuwe artikelen 12 tot en met 15a zijn in hoofdzaak te beschouwen als de neerslag van hetgeen door het hoofd, voordat de Hoge Raad zijn genoemde arrest wees, in de praktijk reeds werd toegepast. Deze artikelen hebben achtereenvolgens betrekking op berekening van de vervuilingsswaarde door meting en bemonstering (artikel 13), de gevallen waarin op de uitkomst van die berekening een correctie wordt toegepast (artikel 14), de gevallen waarin – in afwijking van de algemene regel van artikel 13 welke de heffingsplichtige meting en bemonstering voorschrijft – bij het doen van aangifte kan worden volstaan met toepassing van de tabel afvalwatercoëfficiënten (artikel 15) en ten slotte de gevallen waarin op de uitkomst van de toepassing van de tabel een correctie wordt toegepast (artikel 15a). Artikel 15b heeft dezelfde inhoud als het oude artikel 13. Dit artikel is alleen om wetstechnische redenen opnieuw vastgelegd en is voor de onderhavige herziening niet van belang.

Met betrekking tot het nieuwe artikel 14 kan nog het volgende worden opgemerkt. Deze bepaling geeft aan binnen welke grenzen een wisselend lozingspatroon, berekend na meting en bemonstering, zal leiden tot een correctie op het voor de vaststelling van de vervuilingsswaarde berekende gemiddelde aantal inwonerequivalenten (per etmaal). Zoals ten behoeve van de behandeling van bovenvermelde wetswijziging is uiteengezet (Zitting 1976–1977–14 445, nr. 5, blz. 3 en 4) berust deze correctie op de technische overweging dat voor de omvang van de (kosten van de) bouw van zuiveringstechnische maatregelen niet louter bepalend zijn de gemiddeld te verwerken hoeveelheden afvalstoffen maar de hoeveelheden afvalstoffen welke door deze werken onder alle omstandigheden moeten kunnen worden verwerkt. Dit laatste vindt zijn neerslag in de mate waarin – bij wijze van correctie – geen rekening wordt gehouden met zeer sterk van het gemiddelde

afwijkende lage etmaalwaarden en wel rekening wordt gehouden met de z.g. piekafvoeren.

Het tweede lid van artikel 14 geeft aan tot welke grens laatstbedoelde etmaalwaarden worden geëlimineerd. Het derde en het vierde lid omschrijven de uit berekeningsoogpunt relevant te achten piekbelasting en de deswege te hanteren piekformule. De in het vierde lid opgenomen verhouding 5:2 komt overeen met de als maatstaf gehanteerde verhouding tussen vaste en variabele kosten van de zuiveringstechnische werken.

De mogelijkheid bestaat dat het lozingspatroon van een bedrijf er toe leidt dat zowel het tweede lid (eliminering lage etmaalwaarden) als het vierde lid (piekformule) voor toepassing in aanmerking zou komen. Met het oog daarop bepaalt het vijfde lid dat slechts een van de beide wijzen van correctie toepassing vindt en wel die, welke tot de lagere uitkomst leidt. Dit laatste sluit aan bij de tot nu toe gevolgde praktijk, welke de nieuwe regeling, zoals gezegd, beoogt vast te leggen.

De in het geval dat de tabel afvalwatercoëfficiënten wordt gehanteerd toe te passen correctie komt hierna nog ter sprake (artikel 15a).

4. Het nieuwe artikel 13 voorziet tevens in een regeling van de frequentie van de meting en van de bemonstering. Tot nu toe voorzag alleen bijlage I van het Uitvoeringsbesluit bij de technische voorschriften (onder A en B) in het vereiste dat de tijdsduur van respectievelijk de meting en de bemonstering de goedkeuring behoeven van het hoofd. De huidige regeling in artikel 13 van de berekening van de vervuilingswaarde – na meting en bemonstering – zou evenwel onvolledig zijn indien deze zelf niet een regeling zou inhouden op het punt van de frequentie. In het tweede lid is het uitgangspunt neergelegd, t.w. dat meting en bemonstering ieder etmaal moet plaatsvinden. Daarnaast is echter in het derde lid rekening gehouden met het door het hoofd op de grondslag van bovengenoemde technische voorschriften (van bijlage I) ontwikkelde goedkeuringsbeleid. Dit beleid hield met betrekking tot de frequentie in dat met het beperken van meting en bemonstering tot een geringer aantal etmalen werd ingestemd, indien naar het oordeel van het hoofd – na ingewonnen advies van de hoofdingenieur-directeur van het RIZA – aannemelijk was dat ook op die wijze een voldoende representatief, en derhalve tot vervuilingswaarde over het heffingsjaar te herleiden resultaat werd verkregen. Het nieuwe artikel 13, derde lid, regelt de beslissingsbevoegdheid van het hoofd op dit punt, alsmede de procedure, welke laatste in de oude regeling ontbrak. De heffingsplichtige die toepassing van het derde lid wenst, dient daartoe een verzoek in te dienen bij het hoofd.

In beginsel zal het verzoek voor ieder heffingsjaar telkens opnieuw moeten worden gedaan, zulks ten einde te kunnen beoordelen of de voor het verleden toegestane frequentie van meting en bemonstering wellicht wijziging behoeft. Indien echter uit praktijkervaring blijkt dat met een bepaalde frequentie ook kan worden volstaan voor een periode van langer dan een jaar, dan is het hoofd van het bureau verontreinigingsheffing rijkswateren ingevolge artikel 13, derde lid, sub C, bevoegd zijn beslissing op het verzoek voor meer dan één heffingsjaar te laten gelden. Hiermede wordt de doelmatigheid gediend; de heffingsplichtige wordt ontlast van het jaarlijks doen van het verzoek en het hoofd mist dientengevolge de administratieve afhandeling van het verzoek.

Voorts is in het derde lid bepaald dat het hoofd niet beslist bij beschikking, maar bij uitspraak. Dit laatste leidt ertoe, in verband met artikel 26 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (welke ingevolge artikel 20 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren van toepassing is), dat de heffingsplichtige die bezwaar heeft tegen de beslissing niet eerst de bezwaarschriftprocedure moet volgen doch zich rechtstreeks heeft te wenden tot het Gerechtshof.

Uit toepasselijkheid van de Algemene wet inzake Rijksbelastingen vloeit tevens voort dat de heffingsplichtige ingevolge artikel 25 van die wet het recht heeft om gehoord te worden, alvorens de beslissing wordt genomen. Zijn wens daartoe kan hij zonodig reeds in het verzoekschrift tot uitdrukking brengen.

Het hierboven genoemde in de technische voorschriften (bijlage I) opgenomen vereiste van goedkeuring door het hoofd van de wijze van meting en bemonstering is vervangen door de verplichting de wijze van meting en bemonstering vóór de aanvang van het heffingjaar aan het hoofd mede te delen. Het vereiste van goedkeuring bracht met zich dat de gegevens welke waren verkregen door een niet goedgekeurde wijze van meting en bemonstering niet voldeden aan een van de technische voorschriften, met gevolg dat de heffingplichtige niet de voor de aanslag in de verontreinigingsheffing vereiste aangifte kon doen. In dat laatste geval stelde het hoofd op grond van artikel 11 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen de aanslag ambtshalve vast op basis van schatting en had de heffingplichtige de onjuistheid van die schatting aan te tonen (omkering bewijslast). De nieuwe regeling houdt op dit punt een versterking in van de rechtspositie van de heffingplichtige. De daarin opgenomen verplichting tot melding is bedoeld om het hoofd tijdig in staat te stellen de wijze van meting en bemonstering te beoordelen, zodat hij van zijn kant eventuele bezwaren daartegen tijdig ter kennis van de heffingplichtige kan brengen.

5. Vervallen is het in artikel 12 opgenomen vereiste dat een alleenwonende een verzoek moet indienen tot vaststelling van de vervuilingswaarde voor zijn woning op één in plaats van drie inwonerequivalenten. Aan een dergelijke vereiste bestaat in de praktijk geen behoefte, aangezien de aanslag in de verontreinigingsheffing geschiedt op aangifte. De heffingplichtige kan er dan ook mede volstaan van het feit dat hij alleenwonend is mededeling te doen in het aangiftebiljet, dat daarin ook uitdrukkelijk voorziet.

6. Ter illustratie van de toepassing van de artikelen 12 tot en met 15a in concrete gevallen zijn als bijlage bij deze nota van toelichting enkele rekenvoorbeelden gegeven, zowel van het geval dat de berekening van de vervuilingswaarde geschiedt op basis van na-meting en bemonstering verkregen gegevens als van het geval dat de tabel afvalwatercoëfficiënten wordt toegepast.

7. Het besluit voorziet (in Artikel I, onderdeel I) tevens in de vaststelling van een nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten. Dit laatste is noodzakelijk geworden nu bij bovengenoemde wijziging van artikel 19 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren het aantal etmalen waarover de vervuilingswaarde wordt berekend is bepaald op 365, derhalve het aantal dagen in het heffingsjaar. De tot nu toe geldende tabel was gebaseerd op een (gemiddeld) aantal van 250 produktiedagen. In verband daarmee boden de artikelen 14 en 15 van het Uitvoeringsbesluit de mogelijkheid tot vaststelling van een correctiefactor in geval van een groter of kleiner aantal productie- of werkdagen.

De in de nieuwe tabel opgenomen afvalwatercoëfficiënten zijn vastgesteld op basis van berekening van de vervuilingswaarde over 365 dagen. Het nieuwe artikel 15a voorziet in een met de nieuwe opzet van de tabel corresponderende mogelijkheid van correctie ingeval het aantal productie- of werkdagen kleiner is dan 365.

8. Naast deze aanpassing van de tabel aan de wijziging van het Uitvoeringsbesluit zijn daarin ten aanzien van enkele categorieën bedrijven de coëfficiënten gesteld op een andere (iets lagere) getalswaarde, naar aanleiding van hetgeen een onderzoek naar de werkelijke vervuiling door deze bedrijven aan het licht heeft gebracht. Het betreft hier de bedrijfstak groenteconservenfabrieken en de bedrijfstak groentewasserijen, vermeld onder de nummers 10 en 11 van de tabel.

9. De correcties welke ingevolge de artikelen 14 en 15a worden toegepast op de vervuilingswaarde geschieden niet, zoals in de voorheen geldende bepalingen 14 en 15 werd voorgeschreven, door afzonderlijke vaststelling van een correctiefactor, doch zijn bestanddeel van de vaststelling van de vervui-

lingswaarde. Hierdoor wordt bereikt, dat de heffingsplichtige die tegen de hem opgelegde aanslag bezwaar heeft niet telkens twee afzonderlijke – parallelle – procedures tegen de vaststelling van de aanslag respectievelijk van de correctiefactor behoeft te voeren doch met één procedure kan volstaan.

10. Zoals gezegd, beoogt het besluit de voortzetting van de bestaande praktijk. In elk geval zal de nieuwe regeling niet behoeven te leiden tot lastenverzwaring voor de heffingsplichtigen. Artikel II bepaalt dat het besluit voor het eerst toepassing zal vinden over het heffingsjaar 1977. Dit laatste stemt overeen met het feit dat bovengenoemde wijziging van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, welke de wettelijke basis inhoudt voor de in dit besluit geregelde correctiemogelijkheden, eenzelfde bepaling bevat, zoals ook was aangekondigd bij de bekendmaking – onder meer in de Nederlandse Staatscourant – van het voornemen om die wetswijziging te bevorderen (11 februari 1977).

De onder letter a van Artikel II opgenomen beperking (tot 1 januari 1978) van de toepassingsmogelijkheid ten aanzien van de daar genoemde artikelen vloeit voort uit het feit dat deze betrekking hebben op de vraag of de vaststelling van de vervuilingswaarde zal geschieden op basis van meet- en bemonsteringsgegevens of dat kan worden volstaan met de toepassing van de tabel en, in geval meting- en bemonstering moeten plaatsvinden, welke de frequentie daarvan zal moeten zijn. Toepassing van deze artikelen heeft derhalve geen zin ten aanzien van lozingen in een reeds afgelopen periode. Het gestelde onder b houdt verband met de datum waarop de invoering van Boek 2 van het Nieuw Burgerlijk Wetboek heeft plaatsgevonden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman

Voorbeelden berekening vervuilingswaarde

1. Berekening met behulp van door meting en bemonstering verkregen gegevens (artikelen 13 en 14 Uitvoeringsbesluit).

Voorbeeld A

1. Een bedrijf loost in het heffingsjaar afvalstoffen gedurende een aangesloten periode van 6 weken. In ieder van die 6 weken wordt 5 etmalen geloosd.

Het aantal inwonerequivalenten dat is berekend met behulp van door meting en bemonstering verkregen gegevens bedraagt voor elk van de 30 etmalen 5000.

De overige etmalen in het heffingsjaar geven het volgende berekeningsresultaat te zien:

in 50 etmalen: 50 inwonerequivalenten

in 40 etmalen: 20 inwonerequivalenten

in 245 etmalen: 1 inwonerequivalenten.

2. Het gemiddelde aantal inwonerequivalenten per etmaal over het heffingsjaar bedraagt derhalve:

$$\frac{(30 \times 5000) + (50 \times 50) + (40 \times 20) + 245 \times 0}{365} = 420$$

3. Op het onder 2 berekende gemiddelde vindt een correctie plaats op de wijze die is omschreven in artikel 14 van het Uitvoeringsbesluit, en wel als volgt:

Ingevolge artikel 14, tweede lid, zouden al de etmaalwaarden die 50% van het gemiddelde (420) of minder belopen niet in aanmerking worden genomen. Aangezien dit voor het onderhavige geval zou betekenen dat slechts 30 etmaalwaarden overblijven, terwijl ingevolge dezelfde bepaling tenminste 100 etmaalwaarden in aanmerking zijn te nemen, worden met toepassing van de tweede volzin van die bepaling de 100 hoogste etmalen in aanmerking genomen, derhalve:

30 etmaalwaarden van 5000 inwonerequivalenten

50 etmaalwaarden van 50 inwonerequivalenten, en

20 etmaalwaarden van 20 inwonerequivalenten.

4. De vervuilingswaarde wordt vastgesteld op

$$\frac{(30 \times 5000) + (50 \times 50) + (20 \times 20)}{100} = 1529 \text{ inwonerequivalenten}$$

Voorbeeld B

1. Een bedrijf (groentenconservenfabriek) heeft verzocht dat, vanwege het verloop van de omvang van de produktie en de daaruit voortvloeiende lozing van afvalstoffen, wordt bepaald dat meting en bemonstering slechts behoeven te geschieden gedurende een bepaald aantal etmalen, verspreid over bepaalde tijdvakken.

2. Het hoofd heeft, nadat hem door het bedrijf aannemelijk was gemaakt dat inderdaad voor de berekening van de vervuilingswaarde met gegevens over een beperkt aantal etmalen kan worden volstaan, als volgt bepaald:

a. meting en bemonstering behoeven slechts te geschieden gedurende twee etmalen (produktiedagen) per week, en wel in de vierde, de zesde en de elfde maand van het heffingsjaar;

b. de gemiddelden van de etmaalwaarden, berekend over de vierde, de zesde en de elfde maand worden herleid tot etmaalwaarden over achtereenvolgens 121, 122 en 122 dagen (totaal = 365 dagen) van het heffingsjaar;

c. elk van de onder b bedoelde gemiddelde etmaalwaarden zal tevens gelden als gemiddelde over een tijdvak van vier aaneengesloten weken (en derhalve eventueel als piekbelasting in de zin van artikel 14 Uitvoeringsbesluit kunnen worden aangemerkt).

3. De meting en bemonstering welke vervolgens zijn verricht geven, uitgedrukt in inwonerequivalenten, de volgende uitkomsten te zien:

4e maand: 6000, 2000, 40000, 5000, 2500, 3500, 4500, 5500;

6e maand: 1000, 2500, 2500, 3500, 2000, 2500, 1500, 1800, 2500;

11e maand: 10 000, 11 000, 12 000, 13 000, 14 000, 15 000, 14 400, 13 000.

4. De gemiddelde etmaalwaarden in de vierde, zesde en elfde maand zijn respectievelijk 4125, 2200 en 12 800 inwonerequivalenten. Met inachtneming van hetgeen in de beslissing van het hoofd omtrent herleiding van de berekende etmaalwaarden is bepaald, bedraagt het gemiddeld aantal inwonerequivalenten over het heffingsjaar:

$$\frac{(121 \times 4125) + (122 \times 2200) + (122 \times 12\,800)}{365} = 6381 \text{ inwonerequivalenten.}$$

5. Voorts blijkt uit het verloop van de etmaalwaarden, na herleiding overeenkomstig de beslissing van het hoofd, dat tevens sprake is van een piekbelasting in de zin van artikel 14 Uitvoeringsbesluit. Immers over de elfde maand is het gemiddeld aantal inwonerequivalenten per etmaal (12 800) 50 % en tevens 5000 hoger dan het gemiddelde per etmaal over het heffingsjaar (6381) als berekend onder 4.

6. Ingevolge artikel 14 Uitvoeringsbesluit (vierde lid: de zg. piekbelastingformule) is de vervuilingswaarde derhalve:

$$5/7 \times (12\,800 - 5000) + 2/7 \times 6381 = 7394 \text{ inwonerequivalenten.}$$

II. Berekening met toepassing van de tabel afvalwatercoëfficiënten (artikelen 15 en 15a Uitvoeringsbesluit).

Voorbeeld A

1. Een bedrijf verwerkt 50 000 kg melasse. Het feitelijk aantal productiedagen heeft in het bedrijf in het betreffende heffingsjaar 146 bedragen.

2. De tabel nr. 12 geeft aan dat voor een bedrijf als het onderhavige de afvalwatercoëfficiënt (per 1000 kg melasse) is 5.75.

3. Toepassing van de tabel leidt derhalve tot een gemiddeld aantal inwonerequivalenten per etmaal over het heffingsjaar van $50 \times 5.75 = 387$.

4. Gezien het feitelijk aantal productiedagen (146) is na correctie volgens artikel 15a Uitvoeringsbesluit, de vervuilingswaarde:

$$\frac{365}{146} \times 387 = 967 \text{ inwonerequivalenten.}$$

N.B. Ingevolge artikel 15 Uitvoeringsbesluit is de toepassing van de tabel hier toegestaan: het berekeningsresultaat is minder dan 1000 inwonerequivalenten (evenmin is sprake van het onder letter b bedoelde geval dat gebleken is dat berekening op basis van uit meting en bemonstering verkregen gegevens tot een 25 % hoger resultaat zou leiden).

Voorbeeld B

1. In een kantoor zijn gedurende de 250 werkdagen in het heffingsjaar 300 personen 8 uur per etmaal werkzaam geweest en wel: 180 personen gedurende 250 dagen, 100 personen gedurende 200 dagen en 19 personen gedurende 150 dagen. Het totaal aantal mandagen bedraagt derhalve $180 \times 250 + 100 \times 200 + 19 \times 150 = 76\,850$.

2. De tabel geeft onder nr. 42 voor het onderhavige geval als afvalwatercoëfficiënt 0.14 aan (per 100 mandagen).

3. Toepassing van de tabel leidt derhalve tot een gemiddeld aantal inwonerequivalenten per etmaal over het heffingsjaar van $678,5 \times 0,14 = 95$.

4. Gezien het feitelijk aantal werkdagen (250) is na correctie volgens artikel 15a Uitvoeringsbesluit, de vervuilingswaarde:

$$\frac{365}{250} \times 95 = 138,7 \text{ inwonerequivalenten}$$

N.B. Evenals in voorbeeld A is toepassing van de tabel hier toegestaan. (Tevens is voldaan aan het ingevolge de tabel voor dit geval geldende speciale vereiste dat een watermeter ontbreekt).

Mij bekend,

De Minister van Verkeer en Waterstaat
D. S. Tuijnman